

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/65/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231323
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1110231323.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci žalobcu: EU-CAPITAL MANAGMENT a. s. v likvidácii, IČO: 45 327 084, Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám.13, 813 11 Bratislava o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.07.2010 sa žalobca domáhal voči žalovanej vydania medzitímného rozsudku, ktorým by súd určil je žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá žalobcovi vznikla v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, ktorý neprijal návrhy spoločnosti žalobcu na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006. Následne na to, po právoplatnosti medzitímného rozsudku by sa súd zaoberal výškou uplatnenej škody.

1.1. Žalobca oprávnenosť svojich nárokov odôvodnil tým, že dňa 15.07.2005 v súlade so svojim podnikateľským zámerom uzatvoril so Slovenským rozhlasom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. O platnosti danej zmluvy a o zachovaní jej právnych účinkov rozhodol dňa 20.10.2008 Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 7C/144/2006. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Predmetom rámcovej zmluvy bolo postúpenie pohľadávok nezaplatených koncesionárskych poplatkov postupom Slovenský rozhlas na postupníka Lawyer Partners a.s.. Dňa 20.09.2005 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 1, podľa ktorej došlo k postúpeniu 265.362 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na navrhovateľa za uhradenú odplatu v sume 91.619.930,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 1 zo dňa 20.09.2005. Dňa 27.01.2006 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 2, podľa ktorej došlo k postúpeniu 90.555 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na navrhovateľa za uhradenú odplatu v sume 14.136.760,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 2 zo dňa 13.03.2006. Žalobca sa stal na základe záväzkovo - právneho vzťahu oprávneným vlastníkom 355.917 pohľadávok z koncesionárskych poplatkov. Každá pohľadávka je tvorená istinou, ktorá predstavuje nezaplatený koncesionársky poplatok za používanie rozhlasového prijímača a príslušenstvom, ktoré predstavuje majetkovú sankciu za nesplnenie povinnosti riadne a včas zaplatiť koncesionársky poplatok - poplatok z omeškania. Koncesionárske poplatky boli v čase postúpenia upravené zákon č. 212/1995 Z. z., ktorý bol viackrát novelizovaný. Žalobcovi sa podarilo na základe zhody na kompromisnom

riešení uzavrieť s množstvom dlžníkov dohodu o novácií ich záväzkov vyplývajúcich z neuhradených koncesionárskych poplatkov. Voči dlžníkom, ktorí z rôznych subjektívnych dôvodov odmietli uzatvoriť dohody o novácií, žalobca v záujme ochrany svojich majetkových práv postupoval súdnou cestou a podal na viaceré okresné sudy žaloby na plnenie podľa procesných pravidiel upravených Občianskym súdnym poriadkom. Žalobca legitímne očakával, že sudy po oboznámení sa so skutkovým a právnym stavom veci a po vykonanom dokazovaní deklaratórne rozhodnú o povinnosti dlžníkov zaplatiť mu nárokové pohľadávky. Vzhľadom na veľký počet dlžníkov a teda veľký počet žalôb sa žalobca rozhodol urobiť svoje podania elektronickými prostriedkami. S využitím počítačového systému spracoval žalobné návrhy a umiestnil ich na optické nosiče Digital Versatile Disc (DVD), ktoré spolu s vysvetľujúcim sprievodným listom zaslal na miestne a vecne príslušné okresné sudy. Napriek tomu, že zaslané žaloby boli bez formálnych väd a zvolený spôsob podania bol realizovaný v súlade so zákonom niektoré okresné sudy ich odmietli prijať a vrátili ich žalobcovi.

1.2. Predmetnou žalobou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno. Okresný súd Brezno odmietol prijať podania žalobcu zo dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami.

Žalobca dňa 24.7.2006 doručil Okresnému súdu Brezno žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom v zmysle vyššie citovaného §42 ods. 1 OSP uvedené podanie žalobca urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu so žalobami na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca na Okresný súd Brezno zároveň doručil "Sprievodný list k návrhu", v ktorom ho informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD.

1.3. Na uvedené podanie reagoval Okresný súd Brezno listom, ktorým žalobcovi oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise, a preto žalobcovi vrátil elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na uvedené stanovisko Okresného súdu Brezno reagoval žalobca listom, v ktorom trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade s ust. § 42 ods. 1 OSP a zároveň bolo riadne doručené. Podľa ust. § 82 ods. 1 OSP deň doručenia je potrebné považovať za deň začatia občianskeho súdneho konania. Žalobca upozornil Okresný súd Brezno na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktmi a prijať podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom a súčasne podľa § 132 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom postupovať podľa osobitných predpisov a takto prijaté podanie odovzdať podateľni na ďalší postup podľa ust. § 129 cit. vyhlášky. Žalobca ďalej vo svojom liste informoval Okresný súd Brezno, že považuje za nevyhnutné poukázať na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania a tú skutočnosť, že urobiť podanie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona je možné od 01.05.2002 a nie e vinou žalobcu, že okresný súd nemá vytvorené podmienky na prijímanie takýchto podaní. Žalobca ďalej zdôraznil, že Občiansky súdny poriadok považuje všetky spôsoby podania za rovnocenné a zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by písomné podanie malo byť pred ostatnými spôsobmi uprednostňované, resp. zvýhodňované. Napriek uvedenej argumentácii Okresný súd Brezno zotrval na zákonnosti svojho postupu a odmietol čokoľvek zmeniť. Žalobca v snahe dosiahnuť ochranu svojich procesných práv oslovil písomne vtedajšiu Ministerku spravodlivosti - Doc. JUDr. Luciu Žitňanskú, CSc. a vyzval Ministerstvo spravodlivosti SR, aby zaujalo k vzniknutej situácii postoj a zjednalo nápravu. Na svoj list žalobca nedostal ani len zdvorilostnú odpoveď. Žalobca v presvedčení, že Okresný súd Brezno po uplynutí dlhšieho časového obdobia počas ktorého trvala vyššie špecifikovaná písomná komunikácia odstránil technické nedostatky, pre ktoré neprijal žalobcovu podanie zo dňa 24.7.2006, t.j. vytvoril v súlade so Zákom o elektronickom podpise a Vyhláškou Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z. z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom a administratívnom styku elektronickú podateľňu, podal opätovne všetky vrátené žaloby. Zachoval pritom rovnakú formu a podanie opäť uskutočnil elektronickými i prostriedkami.

1.4. Okresný súd Brezno listom opätovne žalobcovi oznámil, že jeho podanie urobené dňa 24.7.2006 nie je možné prijať, a to z dôvodu, že Okresný súd Brezno naďalej nedisponuje technickými prostriedkami na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu, v dôsledku čoho nie je možné akceptovať podanie návrhov na začatie konania elektronickými prostriedkami.

1.5. Postup Okresného súdu Brezno je nezákonný, nakoľko žalobcovi bolo postupom Okresného súdu Brezno zabránené, aby sa dovolal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní spĺňajúcom požiadavky spravodlivého súdneho procesu.

Zákon o elektronickom podpise (zákon č. 215/2002 Z. z.) s účinnosťou od 01.05.2002 novelizoval ust. § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Došlo tak ku kreácii legálnej možnosti realizácie súdnych podaní elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom. Vo vzťahu k zákonnej úprave zaručeného elektronického podpisu, ktorého použitie predpokladá v súvislosti s využívaním elektronických prostriedkov Občiansky súdny poriadok, vystupuje v pozícii lex specialis vyššie označený Zákon o elektronickom podpise.

Občiansky súdny poriadok, ktorý upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (ust. §1 Občianskeho súdneho poriadku) v ust. § 42 ods. 1 umožňuje účastníkom urobiť podanie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa ZoEP. Predpokladom realizácie takto definovaného práva je vytvorenie elektronickej podateľne súdom. Právu účastníka občianskeho súdneho konania podať návrh na začatie konania elektronickými prostriedkami, podpísaný zaručeným elektronickým podpisom (§42 ods. 1 OSP), zodpovedá povinnosť súdu zriadiť elektronicкую podateľňu na prijímanie, odosielanie, overovanie, potvrdzovanie a spracovanie elektronických dokumentov (§ 6 ods. 1 vyhlášky č.542/2002 Z.z). Bez splnenia tejto povinnosti sa stáva právo účastníka len teoretickým a imaginárnym, čo s poukazom na rozhodujúci princíp právneho štátu ktorého sú štátne orgány povinné konať na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, nie je prípustné. Žalobca využil svoje právo a z dôvodu hospodárnosti podal návrhy na začatie občianskeho súdneho konania elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom spĺňajúce všetky zákonom definované podmienky vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Brezno Okresný súd Brezno nespĺnil povinnosť vyplývajúcu zo ZoEP a uloženú Vyhláškou Národného bezpečnostného úradu č. 542/2002 Z. z. a nezriadil na svojom pracovisku za účelom manipulácie s elektronickými dokumentmi elektronicкую podateľňu. Z tohto dôvodu odmietol návrhy na začatie občianskeho súdneho konania prijať. Zmaril tak možnosť realizácie práva žalobca vyplývajúceho z Občianskeho súdneho poriadku a porušil jeho základné právo na prístup k súdu zaručené článkom č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom č. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom č. 6 ods. 1 Dohovoru. Žalobca uplatnil svoje právo na podanie návrhu elektronickými prostriedkami dňa 24.7.2008 Okresný súd Brezno mal povinnosť zriadiť elektronicкую podateľňu najneskôr ku dňu účinnosti vyhlášky č.542/2002 Z. z., t.j. k 01.10.2002. Súdny musí byť primerane technicky, personálne, vybavené na prijímanie podaní. V súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, musia byť vybavené na prijímanie písomných podaní zamestnancom, ktorý podanie osobne prijme. Na prijatie podania urobeného ústne do zápisnice musia byť sudy vybavené súdnym úradníkom, ktorý ústne podanie spíše do zápisnice. Podľa ust. § 132 veta prvá Vyhlášky č.543/2005 Z. z. cit.: "pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom sa postupuje podľa osobitných predpisov" (podľa poznámky pod čiarou týmito predpismi sú Zákon o elektronickom podpise a vyhláška NBÚ č. 542/2002 Z. z.) Podľa ust. § 5 ods.4 Vyhlášky NBÚ č.542/2002 Z. z. cit.: "Orgán verejnej moci alebo verejnej správy prijíma, odosiela, overuje, potvrdzuje a spracúva elektronické dokumenty prostredníctvom elektronickej podateľne". Opäť sa dostávame k povinnosti súdu zriadiť elektronicкую podateľňu podľa zákonných požiadaviek uvedených v osobitnom predpise. Podľa ust. § 132 veta druhá Vyhlášky č.543/2005 Z. z. takto urobené podanie sa má následne odovzdať podateľni na ďalší postup. Žalobca teda dodržal zákonom ustanovený postup a urobil podanie v súlade so zákonom, a to elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, pričom splnil všetky naňho kladené požiadavky, ktoré súvisia so zaručeným elektronickým podpisom, a napriek tomu jeho podanie nebolo Okresným súdom Brezno prijaté. O nezákonnosti postu okresného súdu predstavujúceho porušenie základného práva poškodeného na prístup k súdu právoplatne rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 20.11.2008, sp.zn.: II. ÚS 64/08. Vzhľadom k označenému rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky niet pochyb, že okresný súd mal prijať podania žalobcu, lebo inak porušil právo žalobcu na prístup k súdu. Svojím konaním sa dopustil nesprávneho úradného postupu v dôsledku čoho zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi.

1.6. Pokiaľ ide o škodu táto spočívala:

- v zániku majetkových práv, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zaplatenie;

- v ušlom zisku; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok;
- v úročení finančného kapitálu poškodeného; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním mal a stále má žalobca bez akéhokoľvek výnosu viazaný finančný kapitál, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok;
- v nákladoch žalobcu: pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca musel bez akejkolvek náhľady vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv.
- v nemajetkovej ujme, ktorá predstavuje morálnu satisfakciu, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastniť majetok.

A) Náhrada majetkovej škody.

Žalobca žiada, aby súd rozhodol o povinnosti Slovenskej republiky zaplatiť mu materiálnu škodu vo výške 4.653.124,40,-EUR, ktorá bola spôsobená porušením práva na prístup k súdu tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok žalobcu, čo de facto spôsobilo nevymáhateľnosť týchto pohľadávok a zánik majetkových práv žalobcu vo vzťahu k istine.

Špecifikácia:

Materiálna škoda vo výške 4.653.124,40,-EUR je súčtom majetkovej škody na istine pohľadávok vo výške 1.328,75,-EUR a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania - vo výške 4.651.795,79,-EUR.

Materiálna škoda vo výške 1.328,75,-EUR je sumou jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie občianskych súdnych konaní umiestnených na DVD nosiči podaného súdu dňa 24.7.2006. Žalobca uplatňoval pohľadávky, ktorých je vlastníkom na základe uzatvorenej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 so Slovenským rozhlasom.

Konkrétne šlo o pohľadávky žalobcu obsiahnuté v detaile na priloženom DVD nosiči. Žalobca tvrdí, že majetková škoda vznikla vo výlučnej príčinnej súvislosti s porušením článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru. Konkrétne majetková škoda vznikla porušením práva na prístup k súdu. Neprijatím žalobných návrhov okresný súd vylúčil účinok ust. § 112 veta prvá, Občianskeho zákonníka, čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam žalobcu. Okresný súd bezdôvodne vystavil žalobcu reálnemu riziku zamietnutia podaných žalobných návrhov v prípadoch, ak žalovaný uplatní námietku premlčania. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané práva nemožno v súdnom konaní priznať. Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Riziko zamietnutia podaných žalôb nemôže byť kompenzované ani deklaráciou zachovania právnych účinkov podania spätne ku dňu jeho neprijatia. Ak aj v súčasnosti okresný súd disponuje elektronickou podateľňou nie je technicky a najmä právne možné, aby bolo na základe rozhodnutia ústavného súdu žalobcovi vydané potvrdenie o prijatí elektronického dokumentu vydaním elektronického dokumentu s použitím časovej pečiatky vyznačujúcej prijatie k 19.10.2006, t.j. k dňu kedy reálne žalobca doručil okresnému súdu návrhy na začatie občianskeho súdneho konania, ktorým by bola deklarovaná včasnosť uplatnenia pohľadávok na súde. Nie je možné autoritatívnym rozhodnutím porušiť fundamentálnu zásadu právneho štátu - zásadu legality a prikázať štátnemu orgánu - okresnému súdu - aby konal v rozpore s ústavou a spôsobom, ktorý neustanovuje zákon. Riziko premlčania majetkových práv žalobca protiprávnym postupom okresného súdu nie je preto možné eliminovať.

Vyššie opísané odôvodnenie potvrdzuje aj reálna skúsenosť žalobcu s postupom Okresného súdu Čadca v nadväznosti na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.12.2007, sp. zn.: III. ÚS 7/07, ktorým bolo rozhodnuté o porušení práva žalobcu na prístup k súdu zaručeného ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a povinnosti porušovateľa konať vo veci podania žalobcu z 24.07.2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku žalobca predložil dňa 26.03.2008 Okresnému súdu Čadca DVD nosič obsahujúci jednotlivé žaloby DVD nosič sa nachádzal v rukách žalobcu po tom, čo došlo k ukončeniu súdneho konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a nebolo viac potrebné evidovať ho v súdnom spise ako dôkaz. DVD nosič bol na základe oslovenia zo strany súdu predložený priamo predsedovi Okresného súdu Čadca JUDr. Kajetánovi Kičurovi. O prijatí žalobných návrhov obsiahnutých na DVD nosiči spracovaných elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom bol vyhotovený úradný záznam. Úradný záznam spísaný predsedom okresného súdu JUDr. Kajetánom Kičúrom a riaditeľom súdnej správy O. O. W. potvrdil absolútnu nerealizovateľnosť rozhodnutia

Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okresný súd nie je schopný legálne - v režime Občianskeho súdneho poriadku - prijať žalobné návrhy žalobcu k 24.07.2006 a začať tak konanie so spätným časovým posunom. Nedovoľuje to systém elektronickej podateľne. Konkrétne Okresný súd Čadca potvrdil prijatie žalobných návrhov ku dňu predloženie, t.j. k 26.03.2008 a deklaroval, že DVD nosič cit.: "okamžite bude odovzdaný do elektronickej podateľne tunajšieho súdu za účelom (v súčinnosti s informatikmi KS Žilina) uloženia obsahu tohto DVD nosiča na médium dostupné podateľni súdu, ktorá bude postupne jednotlivé návrhy spracovávať s vyznačením časovej pečiatky 26.03.2008". V zmysle ust. § 82 ods. 1 OSP konanie začalo dňa, ktorý je vyznačený časovou pečaťou, teda 26.03.2008. Tvrdíme, že záver Ústavného súdu Slovenskej republiky, obsiahnutý vo vyššie citovanom rozhodnutí, stanovujúci zachovanie právnych účinkov podania k 24.07.2006 v konfrontácii s reálnymi možnosťami všeobecných súdov (faktickými aj právnymi) neobstojí a je pre žalobcu v pokračujúcich sporoch právne neudržateľný. Poznajúc prax všeobecných súdov žalobca konštatuje, že rozhodnutie ústavného súd nezabavilo žalobcu rizika premlčania jeho majetkových práv. Naopak, žalobca bude musieť v množstve ústne prejednávaných sporov čeliť námietkam premlčania. Postoj zákonných sudcov k otázke uplatnenia práva na súde (§112 Občianskeho zákonníka) je nepredvídateľný a to aj vo vzťahu k ust. § 56 ods.6 zákona c.38/1993 Z. z. (o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov), ktorý určuje záväznosť právnych názorov ústavného súdu obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia len v prípadoch, ak ústavný súd zrušil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah a vec vrátil na ďalšie konanie. V danom prípade, však nešlo o kasačné rozhodnutie a ústavný súd rozhodnutím korigoval stav nečinnosti všeobecného súdu. Poukazujúc na ust. § 56 ods. 6 ZOUS, nie je právny názor ústavného súdu o zachovaní právnych účinkov podania k 24.07.2006 pre súdy právne záväzný. Ústava Slovenskej republiky v článku 144 ods. 1 núti súdy postupovať legálne a priznať právnym skutočnostiam ich pravý význam predpokladaný Občianskym súdnym poriadkom a v tomto prípade aj Zákomom o elektronickej podpise a vyhláškou NBÚ č. 542/2002 Z. z.. K dnešnému dňu sú premlčané všetky práva na zaplatenie pohľadávok, ktoré si žalobca uplatnil elektronickej podaním na okresnom súde. Naplnila sa tak obava žalobcu o reálne vymoženie legálne nadobudnutých pohľadávok. Každá pohľadávka je tvorená istinou, ktorú predstavuje nezaplatený koncesionársky poplatok za používanie rozhlasového prijímača a príslušenstvom, ktoré predstavuje majetkovú sankciu za nesplnenie povinnosti riadne a včas zaplatiť koncesionársky poplatok - poplatok z omeškania. Aby mohol žalobca vymáhať poplatky z omeškania musel najprv uplatniť postup upravený v rozhodnom čase platným ust. § 9 zákona č. 212/1995 Z. z.

B) Náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 135.300,-Eur.

Nemajetková ujma je spravodlivou satisfakciou za utrpentý zásah do základných práv a bude kompenzovať každé porušenie práva na prístup k súdu, ktoré žalobca uplatňoval jednotlivo podaním 205 návrhov na začatie občianskeho súdneho konania.

Nemajetková ujma vo výške 135.300,-EUR je sumou všetkých čiastkových nárokov žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré sa viažu na porušenie práva na prístup k súdu v 205 prípadoch, pričom žalobca žiada o priznanie 660,-EUR za každé jednotlivé porušenie základného práva. Žalobca tvrdí, že požadovaná výška nemajetkovej ujmy je spravodlivou satisfakciou za mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup k súdu, ktoré spôsobilo žalobcovi doposiaľ trvajúci stav nespravodlivosti a právnej neistoty. Poznávame, že o návrhoch na začatie občianskeho súdneho konania okresný súd stále nezačal konať napriek tomu, že mu takúto povinnosť ukladajú platné právne predpisy.

Navrhovaná nemajetková ujma vo výške 135.300,-EUR za porušenie základného práva na prístup k súdu, ktoré žalobca uplatnil podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania, nastoľuje spravodlivú rovnováhu medzi poškodeným záujmom a protiprávnym správaním. Žalobca podal na okresný súd návrhy spĺňajúce zákonom stanovené podmienky a legitímne očakával, že dôjde k ich prijatiu a následnému deklaratórnemu rozhodnutiu. Jeho očakávanie sa nenaplnilo. Následok v podobe nastolenia stavu neistoty a nespravodlivosti je o to vážnejší, že okresný súd neprijal ani len jeden z podaných návrhov. Opakovane tak spochybnil právne postavenie žalobcu a zasiahol do jeho právneho statusu porušením ústavnej hodnoty - základného práva. Procesným pochybením došlo k "strate šancí" žalobcu pred vnútroštátnym súdom. Strata nastala vo vzťahu ku každému podanému návrhu, t.j. ku každému konaniu ktoré sa nezačalo a ktorého výsledkom malo byť deklaratórne rozhodnutie o majetkovom práve žalobcu a tomu zodpovedajúcej povinnosti žalovaného dlžníka. Požadované primerané finančné zadostučinenie predstavuje morálnu náhradu za "stratu šancí" žalobcu. Ohľadom doktríny náhrady za "stratu šancí" odkazuje na ustálenú judikatúru ECHR (vec Zielinski, Gonzales, Pradal a ďalší v. Francúzsko - rozsudok z 28. októbra 1999, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999 - VII, verv. Taliansko - rozsudok z 12. februára 1985, Séria A č.89, vec Krčmár a ďalší v. Česká republika - rozsudok z 3. marca 2000 /nepublikovaný/).

Vzhľadom na okolnosti danej veci tvrdí, že len konštatovanie porušenia základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1), ústavy, resp. práva na spravodliví súdny proces podľa čl. 6 ods. 1), dohovoru nie je dostatočným zadostučinením pre žalobcu. Je odôvodnené priznať žalobcovi aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím aj na povahu veci a na všetky okolnosti zisteného porušenia práv žalobcu považujeme za primeranú v sume 660,- EUR za každé jednotlivé porušenie práva. Výška satisfakcie vychádza z tradície a právnej praxe, rovnako tak životnej úrovne Slovenskej republiky a je naviazaná na hodnotový rámec právneho štátu. Ústavný súd Slovenskej republiky bežne pri rozhodovacej činnosti priznáva za porušenie justičných práv vychádzajúcich z práva na spravodliví súdny proces finančné zadostučinenie v priemernej sume 660,-EUR a viac.

Žalobca elektronickými prostriedkami podal okresnému súdu Brezno 220 návrhov na začatie občianskeho súdneho konania. Okresný súd tým, že vrátil žalobcovi optický nosič spôsobil neprijatie práve takéhoto počtu návrhov, čo znamenalo masívne a opakované porušenie základného práva žalobcu domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1), ústavy, resp. práva na spravodliví súdny proces podľa čl. 6 ods. 1), dohovoru. Neprijatie návrhov vyvolalo rad zásahov do ďalších práv žalobcu. Nesporne došlo k ústavne nekonformnému obmedzeniu základného ľudského práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1), ústavy, resp. práva na pokojné užívanie majetku zaručeného článkom č. 1, Protokolu č. 1, k dohovoru. Keďže žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorá podanými návrhmi chcela dosiahnuť naplnenie svojho podnikateľského zámeru došlo postupom okresného súdu aj k zásahu do práva podnikateľ zaručeného čl. 35 ods. 1), ústavy. Právo podnikateľ sa v súkromnom záujme chráni ako spôsob obživy jednotlivca. Zároveň sa ním zabezpečuje verejný záujem na rozvoji podnikania ako dôležitého prvku trhového hospodárstva. Neúspech a strata žalobcu ako podnikateľa vyvolaná neprijatím návrhov na začatie občianskeho súdneho konania nepredstavovala podnikateľské riziko, ktoré by musel znášať, ale bola výrazom nezákonného postupu štátneho orgánu.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.02.2012 žiadal pripustiť zmenu žaloby ohľadom rozhodnutia o náhrade škody tak, že súd určí zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Brezne a zaviazá žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi škodu spočívajúcu v náhrade koncesionárskych poplatkov vo výške 1.328,75,-Eur, v náhrade príslušenstva v podobe poplatkov z omeškania vo výške 4.651.795,79,-Eur a v náhrade nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 13.364,56,-Eur ako aj k zaplateniu škody v podobe nemajetkovej ujmy vo výške 135.300,-Eur.

3. Súd uznesením č. k. 18C 65/2010-153 zo dňa 24.02.2012 pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: "Odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla spoločnosti Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a je povinný zaplatiť navrhovateľovi :

-na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov : 1 328,75,-€ ,

-na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania : 4.651.795,79,-€ ,

-na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny : 13 364,56,-€.

Odporca je zároveň povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu: 135.300,-€ a nahradiť navrhovateľovi trovy súdneho konania tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, to všetko k rukám jeho právneho zástupcu."

4. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila písomným podaním dňa 19.10.2011 v rámci ktorého poukázala na to, že žalobca sa sťažnosťou na Ústavnom súde SR domáhal ochrany svojich práv práve v súvislosti s neprijatím jeho návrhov na začatie súdneho konania okresným súdom. V tomto konaní pred Ústavným súdom SR (II. ÚS 64/08) žalobca požadoval finančné zadostučinenie vo výške 10.000,-Sk za každé jednotlivé porušenie práva, t. z. za každý súdom neprijatý návrh. Nálezom v predmetnom konaní Ústavný súd SR rozhodol vo veci podanej sťažnosti tak, že konštatoval porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, žalobcovi však požadovanú satisfakciu nepriznal a v tejto časti sťažnosti nevyhovel. Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP"), len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. A preto s poukazom na nález ústavného súdu má žalovaná za to, že v tomto konaní je možné nárok žalobcu v časti o uplatnenie nároku na nemajetkovú ujmu označiť za res iudicata a v tejto časti konanie zastaviť, nakoľko sa jedná o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky.

4.1. K nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Brezno žalovaná uviedla, že žalobca doručil okresnému súdu návrhy na začatie súdneho konania dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami, ktoré neboli okresným súdom prijaté pre technickú nepripravenosť. Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť dňa 24.07.2006.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve neprijatím návrhov na začatie konania súdom, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula dňa 24.01.2010. Žalobca túto žalobu podal na súde dňa 14.07.2010 a z tohto dôvodu vznášame z opatrnosti námietku premlčania.

4.2. K škode žalovaná poukázala na ustanovenia zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa nášho názoru žalobca nepreukázal existenciu škody, nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické a zároveň podľa nášho názoru žalobca nebude schopný v tomto konaní ani produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody a to z nasledujúcich dôvodov i forma podania.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom.

Zákon teda umožňuje podanie na súd vykonať rôznymi spôsobmi. Žalobcovi nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako práve elektronickými prostriedkami, ak mal reálny záujem na uplatnení pohľadávok súdnou cestou. Napriek žalobcovej argumentácii o hospodárnosti je potrebné uviesť, že jediný, kto takýmto spôsobom hospodáril bol iba žalobca, ale nie súd. Každé podanie obsahovalo žalobu, oznámenie/výzvu, potvrdenie a výpis nedoplatkov, realizačnú zmluvu, plnomocenstvo, protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácií so záznamom postúpených pohľadávok k Realizačnej zmluve, čo predstavovalo 9 listov na každé jedno podanie, nehovoriac o nákladoch na poštovné, prácu zamestnancov súdu atď. S poukazom na ustanovenie § 415 a 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka je toho názoru, že žalobca svojim konaním už od počiatku nepredchádzal riziku vzniku škody tým, že nevyužil iné spôsoby podania svojich návrhov na začatie súdneho konania a ak by mu aj škoda v súvislosti s neprijatím návrhov súdmi vznikla, čo ale namietame, túto skutočnosť by bolo nevyhnutné v konaní zohľadniť.

4.3. Taktiež uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že došlo k zániku jeho majetkových práv z dôvodu ich premlčania, keďže ako vyplýva z ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, majetkové práva premlčaním nezaniikajú a nezaniiká ani nárok na ich uplatnenie. Toto by platilo pre pohľadávky uplatnené žalobcom inými návrhmi, ako boli tie, ktoré doručil súdu elektronickou formou dňa 24.07.2006. Pri návrhoch, ktoré žalobca podal na okresnom súde v uvedený deň je možné konštatovať, že poukazujúc na ustanovenie § 79 a § 82 OSP je nutné vyvodiť záver, že občianskoprávne konanie je začaté dňom doručenia návrhu na začatie konania, ktorý má náležitosti podľa ust. § 79 OSP súdu. Tento účinok prípadný nesprávny úradný postup súdu nemohol vylúčiť, v dôsledku čoho aj konania, ktorá žalobca chcel vyvolať návrhmi na začatie konania vo forme podaní urobených elektronickou formou boli začaté dňom doručenia príslušného nosiča bez ohľadu na to, či ich súd prijal, alebo nosič, z dôvodu technickej nepripravenosti podateľne vrátil žalobcovi. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je teda rozhodujúci okamih podania návrhov na súd, k čomu preukázateľne došlo dňa 24.07.2006. Neobstojí tak tvrdenie žalobcu o možnom neúspechu v konaniach z dôvodu prípadnej dôvodnej námietky premlčania vznesenej v konaní žalovanými.

Zároveň poukazujúc na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 64/08 zo dňa 20.11.2008 je nepochybné, že v zmysle tohto rozhodnutia ÚS SR už nevydal príkaz okresnému súdu konať vo veci žalobcom podaných návrhov a to z dôvodov - citujúc:

"Z obsahu spisu a z priebehu ústneho pojednávania má ústavný súd za preukázané, že okresný súd po vybavení elektronickou podateľňou prostredníctvom nej prijal všetky návrhy sťažovateľku z 24. júla 2006 zaznamenané na DVD nosiči, a to s právnymi účinkami ku dňu ich doručenia, t. i. k 27. júlu

2006. a v týchto veciach koná podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na to, že okresný súd odstránil protiprávny stav namietaný sťažnosťou (neprijatie podaní urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom), čím sa obnovil stav pred porušením označených práv sťažovateľky, nebolo už potrebné, aby ústavný súd v záujme ochrany týchto práv sťažovateľky vydal okresnému súdu príkaz konať v tejto veci ústavne súladným spôsobom." Z dôvodu neprijatia podaní súdom tak žalobcovi nevznikla a ani nemohla vzniknúť majetková škoda, či už v rovine istiny, ktorá má tvoriť predmet jednotlivých konaní, alebo zisku, nakoľko k premlčaniu pohľadávok uplatňovaných žalobcom konaním súdu nedošlo. Doručením podaní zo dňa 24.07.2006 došlo k spočívaniu premlčacej lehoty a premlčané by boli iba tie návrhy, ktoré by boli premlčané už pred podaním návrhov na súd dňa 24.07.2006. Z vyjadrení okresných súdov vyplýva, že postup žalobcu v danej veci nenasvedčoval tomu, že by mal záujem o úspešné uplatnenie predmetných nárokov súdnou cestou. Súdy po zavedení elektronickej podateľne opakovane vyzývali žalobcu o dodatočné predloženie návrhov, avšak bezvýsledne, pričom súdy boli ochotné prijať tieto návrhy s právnymi účinkami zachovanými podľa pôvodného dátumu doručenia. Z vyjadrenia predsedníčky Okresného súdu Brezno JUDr. Evy Cvengovej (Spr. 135/2010) ako aj z jej vyjadrenia v konaní pred ÚS SR, sp. zn. II. ÚS 64/08 vyplýva, že DVD nosič doručený okresnému súdu dňa 26.07.2006 nebol žalobcovi vrátený, súd si ho ponechal a dňa 08.04.2008 boli všetky návrhy obsiahnuté na DVD nosiči zapísané a to s účinkami ku dňu ich doručenia. Okresný súd vyzval žalobcu, aby odstránil nedostatky podaní tak, aby žalovaní boli správne označení a dvakrát ho vyzýval na zaplatenie súdnych poplatkov za jednotlivé návrhy. Žalobca však súdne poplatky nezaplatil a všetky konania boli z toho dôvodu zastavené. Postoj žalobcu sa tak javí ako špekulatívny, keďže napriek viacerým výzvam so súdmi nespolupracoval a nepredložil DVD nosič s návrhmi. Vzhľadom na uvedené máme za to, že vo veci sa riadne konalo, pričom konania boli zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku a nie pre vznesené námietky premlčania odporcami. Je otázne, či žalobca, ktorý sa na konanie v merite veci vôbec nesústreďuje, (nedostatočné podania, nezaplatenie súdnych poplatkov) mal, resp. má na uplatňovaní svojich nárokov na zaplatenie koncesionárskych poplatkov skutočný záujem, alebo mu od samého začiatku išlo iba o využitie možnosti na uplatnenie nárokov na odškodnenie na Ústavnom súde SR, ECHR alebo nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

4.4. Bez ohľadu na vyššie uvedené má za to, že žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel v prvom rade produkovať dôkazy preukazujúce pri každej individuálnej pohľadávke nasledujúce skutočnosti: existenciu žalovaného (nakoľko z vyjadrení súdov vyplynulo, že sa žalovaným tak ako ich žalobca označil nepodarilo doručovať písomnosti a teda nie je zjavné, či tieto subjekty existovali), právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesenú námietku premlčania, vymožitelnosť pohľadávky od žalovaného v čase, kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobného rozkazu resp. rozhodnutia súdu. Bez preukázania týchto skutočností nie je možné hovoriť o vzniku škody ani ak by súd mal za preukázané, že postupom okresného súdu došlo k premlčaniu pohľadávok, čo ale namietame. Nie je možné presne predpokladať, že by všetci odporcovia vzniesli námietku premlčania.

4.5. Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaná toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal vznik škody a nie je možné predpokladať, že ju v tomto konaní preukáže. Nedôvodný je tak nárok spočívajúci v materiálnej škode vo výške 4.653.124,40,-Eur odôvodňovaný premlčaním nárokov, nakoľko k premlčaniu nárokov konaním súdu nedošlo. V tejto súvislosti dávame tiež do pozornosti, že podľa našich vedomostí žalobca sa svojimi návrhmi od odporcov domáhal zaplatenia len istiny a nie poplatkov z omeškania, ktoré v tejto žalobe vyčíslil až do výšky 4.651.795,79,-Eur. Má za to, že žalobca si príslušenstvo pohľadávok v predmetných súdnych konaniach neuplatňoval a teda takáto škoda mu nemohla vzniknúť ani v prípade preukázania premlčania pohľadávok konaním súdu. Ďalej žalobca nepreukázal dôvodnosť materiálnej škody vo výške 232.656,20,-Eur, ktorá má vyjadrovať ušlý zisk, materiálnej škody vo výške 66,456,-Eur ktorá vyjadruje úročenie finančného kapitálu žalobcu (nakoľko chýba základ nároku) ako ani v nákladoch na súdne spory. Tieto nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená, takže vôbec nie je zjavné, či nároky žalobcu sú legitímne a či by bol v konaniach úspešný. Vo vzťahu k materiálnej škode, ktorá má spočívať v ušlom zisku a úročení finančného kapitálu poškodeného z návrhu žalobcu nie je zjavné a ani preskúmateľné, akým spôsobom, z akej výšky si predmetnú čiastku žalobcu uplatňuje. Chýba akákoľvek špecifikácia, pričom odkaz na základnú úrokovú sadzbu ECB je nepostačujúci. Samotné prejednanie veci v primeranej lehote ešte nezaručuje reálnu vymožitelnosť takto priznaných prostriedkov, nie je zjavné, kedy by jednotlivé

pohľadávky v skutočnosti zo strany odporcov boli zaplatené, či by ich bolo nutné vymáhať exekučne a vôbec či by k ich zaplateniu došlo, preto nie je možné ani stanoviť termín, od ktorého by reálne žalobca finančné prostriedky využívať mohol a akýkoľvek takto uplatňovaný zisk, ktorý žalobca vyčísluje je hypotetický. Materiálna škoda spočívajúca v nákladoch žalobcu vynaložením finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. na úhradu poplatkov trov zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné a administratívne výdaje, je ničím neodôvodnená. Pokiaľ ide o trovy konania pred Ústavným súdom, žalobcovi bola náhrada trov priznaná samotným nálezom ÚS SR. V časti nákladov spojených s konaniami vedenými pre okresným súdom, tieto mali byť žalobcom uplatňované súčasne s podanými návrhmi, nakoľko sú predmetom občianskeho súdneho konania a o týchto nárokoch rozhodnuté nebolo.

4.6. K nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. V žalobcom podanej sťažnosti na ÚS SR, žalobcovi napriek konštatovaniu porušenia ústavného práva nebolo priznané finančné zadosťučinenie. V tomto smere poukazujeme na nález ÚS SR vo veci sťažnosti žalobcu na postup Okresného súdu Brezno (sp. zn. II. ÚS 64/08), z ktorého vyplýva, že "Zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval samotné deklarovanie porušenia označených práv (bod 1 výroku nálezu) za dostatočné na zabezpečenie ochrany označených práv sťažovateľky (podobne napr. m. m. IV. ÚS 22/03, IV. ÚS 142/03). Ústavný súd prihliadol hlavne na skutočnosť, že okresný súd ihneď, ako mal vytvorené technické možnosti, prijal prostredníctvom elektronickej podateľne návrhy sťažovateľky na začatie konania urobené elektronicou formou a podpísané zarúčeným elektronickým podpisom a v týchto veciach ďalej koná podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, čím ešte pred rozhodnutím ústavného súdu došlo k naplneniu účelu, ktorý sťažovateľka sledovala podaním sťažnosti podľa čl. 12y ods. 1 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nie je v záujme dovŕšenia ochrany porušených práv sťažovateľky potrebné priznať aj finančné zadosťučinenie, a v tejto časti jej návrhu nevyhovel." Ak Ústavný súd SR nevzhliadol dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia, domnievame sa, že žalobcovi žiaden nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nevznikol, pričom vzhľadom na popísané okolnosti prípadu, ale najmä neochotu žalobcu spolupracovať so súdmi pri vytvorení podmienok na pokračovanie v konaní, nemožno nemajetkovú ujmu v tomto konaní priznať. Jej priznanie by bolo nielen v rozpore s ust. § 17 zákona č. 514/2003 Z. z., ale aj v rozpore s princípom spravodlivosti. Postoj žalobcu totiž nesvedčí o úprimnej snahe prispieť k čo najrýchlejším meritórnym rozhodnutiam v konaniach začatých na základe návrhov. V druhom rade je potrebné vziať do úvahy aj námietku res iudicata v časti žalobcom uplatňovanej nemajetkovej ujmy, tak ako bolo uvedené v tomto vyjadrení, na koľko je nepochybné, že Ústavný súd SR o tomto nároku žalobcu rozhodoval.

4.7. Žalovaná súčasne poukázala aj na absenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolá (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že žalobcom vznikla škoda postupom okresného súdu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. považuje žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby súd žalobu proti žalovanej v celom rozsahu zamietol.

5. Podaniami zo dňa 26.02.2016 žalobca doplnil svoju argumentáciu o vyjadrenie sa k námietke premlčania vznesenej žalovanou, v súvislosti s čím poukázal na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01.05.2014 z ktorého vyplýva povinnosť súdu prihliadať v prípade spotrebiteľských sporov zo zákona na premlčanie nároku.

K otázke nemajetkovej ujmy poukázal na odlišnosť inštitútu finančného odškodnenia priznaného ústavným súdom a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. v dôsledku čoho nemôže ísť o prekážku veci rozhodnutej tak, ako to namietala žalovaná.

6. Žalovaná dňa 15.02.2019 doplnila svoje vyjadrenie k žalobe reakciou na listinné dôkazy doručené súdu žalobcom v súvislosti s jeho podaním zo dňa 26.02.2016. V prvom rade žalovaná poukázala na zánik žalobcu a jeho výmazu z OR k 06.02.2018 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou EU-CapitalManagement, a.s. Zároveň spoločnosť EU-CapitalManagement, a.s. sa stala v zmysle údajov uvedených vo Vložke č. 4973/B, Oddiel: SA spoločnosťou v likvidácii. Ďalej uviedla, že žalovanej nie je zrejmé za kého dôvodu žalobca odôvodňuje po 7 rokoch od podania žaloby premlčanie nárokov ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01.05.2014, navyše ktoré bolo rozhodnutím Ústavného súdu SR zo dňa 07.02.2018 (Pl. ÚS 11/2016) vyhlásené za protiústavné.

6.1. Vo vzťahu k predmetnému podaniu ďalej uviedla, že žalovaná námietku prekážky rozhodnutej veci vzniesla s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý rozhodoval o rovnakom porušení práva žalobcu ako je to, ktorého prejednanie sa domáhal aj v tomto konaní. Žalovaná zotrváva na závere, že v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy za tvrdené porušenie práva ide o opakované uplatnenie nároku, o ktorého nedôvodnosti už Ústavný súd SR rozhodol. K doplneniu argumentácie na nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že konanie náhrada škody je bezpochyby konaním sporovým, pre ktoré platí zásada prejednávacia. Nie je postačujúce len tvrdiť rozhodné skutočnosti, ale je potrebné v tomto smere aj produkovať relevantné dôkazy, v opačnom prípade žalobca neunesie dôkazné bremeno, čo musí mať za následok jeho neúspech v sporovom konaní. Uvedené platí aj v prípade preukazovania vzniku a výšky nemajetkovej ujmy (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.05.2014, sp. zn. 4Co/129/2014). Podľa názoru žalovanej sa pôvodnému žalobcovi ani predmetným podaním nepodarilo vznik nemajetkovej ujmy preukázať. Nielenže tento za 7 rokov vedenia konania nepredložil jeden relevantný dôkaz v konaní, aj skutkové tvrdenia prezentované v predmetnom podaní navodzujú dojem, že nemajetková ujma nemohla vzniknúť práve v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale v súvislosti s konaním tretích subjektov (politici, médiá, atď.), za ktoré nemôže niesť zodpovednosť žalovaná. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že uvedeného postupu sa dopustili všetky okresné sudy, na ktoré pôvodný žalobca svoje návrhy na vydanie platobných rozkazov doručil a teda preukazovanie príčinnej súvislosti medzi postupom Okresného súdu Brezno dňa 24.07.2006 a vznikom nemajetkovej ujmy je de facto nemožné.

Vo vzťahu k výške nemajetkovej ujmy žalovaná musí poukázať aj na ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Pôvodný žalobca sa v konaní domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 135.300 Eur čo predstavuje viac ako 10-násobok sumy, ktorú by bolo možné vôbec priznať 252 Eur (minimálna mzda v roku 2006) x 50 = 12.600 Eur. Zároveň však žalovaná poukazuje na tú časť svojho vyjadrenia k žalobnému návrhu, v ktorej poukazovala na rozpor priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcovi s princípom spravodlivosti. V tomto smere musí žalovaná zdôrazniť, že pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku v časti poplatkov z omeškania, je relevantné primárne vyhodnotenie dôvodnosti nároku na náhradu škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov, nakoľko všetky ďalšie zložky uplatňovanej náhrady škody priamo závisia od vzniku škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov. Keďže pôvodný žalobca vznik škody v podobe "premlčaných" koncesionárskych poplatkov nepreukázal, posudzovanie vzniku škody v podobe vyčíslených poplatkov z omeškania, je zbytočné.

6.3. Pokiaľ žalobca navrhol súdu ustanovenie znaleckého ústavu na preukázanie výšky škody, podľa názoru žalovanej otázka posúdenia "vymožiteľnosti" pohľadávok od koncesionárov nie je otázkou odbornou ale právnou. Vymožiteľnosť v tomto kontexte znamená posúdenie, o ktorých návrhoch by bol okresný súd rozhodol žalobcom požadovaným spôsobom a o ktorých rozhodol inak (napr. z dôvodu opakovane namietanej možnosti vznesenia námietky premlčania zo strany koncesionárov) a zároveň, ktoré z právoplatne priznaných pohľadávok by boli vymožiteľné a ktoré nie. Žalovanej nie je známy žiadny odbor či odvetvie znaleckej činnosti, ktorého predmetom by bolo posudzovanie/odhadovanie rozhodovacej činnosti súdu, či odhadovanie postupu strany sporu (t. z. či ten-ktorý koncesionár vznesie námietku premlčania alebo nie). Je nepochybné, že pôvodný žalobca pri uplatnení nároku na náhradu škody (jeho vyčíslovaní) vychádzal z premisy 100 % úspešnosti v súdnych konaniach, ktoré inicioval voči koncesionárom. Rozhodovanie súdu je však založené na individuálnom posúdení existencie každej jednej pohľadávky a jej dôvodnosti, pričom v každom jednom konaní mohol byť pôvodný žalobca rovnako úspešný ako aj neúspešný. Znalecké dokazovanie zároveň predpokladá existenciu skutočností, na ktorých posúdenie je potrebné odborné znalosti. Žalovanej nie je známe, že by mal navrhnutý znalecký ústav také odborné znalosti, ktoré by dokázali nahrádzať/predpovedať rozhodovaciu

činnosť všeobecných súdov, ktorá by v kontexte námietok žalobcu bola podmienená aj konaním koncesionárov (vznesením námietky premlčania). Rovnako pôvodný žalobca pri vyčíslívaní materiálnej škody vychádzal aj zo 100 % úspešnosti vo vzťahu k vymáhaniu potenciálne priznaných nárokov od koncesionárov. Žalovanej nie je známe ani to, že by mal navrhnutý znalecký ústav také odborné znalosti, ktorými by dokázal bez akýchkoľvek pochybností vyčíslíť vymožitelnosť súdom priznaných pohľadávok. Vyhodenie znaleckého posudku k navrhovanej "odbornej" otázke, tak nie je spôsobilé vznik škody preukázať, nakoľko výsledok súdneho konania je podmienený nielen činnosťou súdu, ale aj úkonmi samotných strán sporu. .

Pokiaľ ide o dôkazy preukazujú existenciu zmluvného vzťahu medzi pôvodným žalobcom a jeho právnym zástupcom a spôsob, akým si vysporiadali vzájomné záväzky vyplývajúce z poskytnutých právnych služieb v súvislosti s návrhmi na vydanie platobných rozkazov podaných na všeobecné súdy SR v roku 2006 žalovaná opakovane zdôrazňuje, že pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku v časti trov konania, je relevantné primárne vyhodnotenie dôvodnosti nároku na náhradu škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov, nakoľko všetky ďalšie zložky uplatňovanej náhrady škody priamo závisia od vzniku škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov. Keďže žalobca vznik škody v podobe "premlčaných" koncesionárskych poplatkov nepreukázal, posudzovanie vzniku škody v podobe vyčíslívaných trov konania je zbytočné.

K predloženému znaleckému posudku žalovaná uviedla, že pôvodný žalobca sa predloženým znaleckým posudkom snažil preukazovať nemožnosť vyhotovenia kópií DVD nosičov. Podľa názoru žalovanej však predložený dôkaz nemá pre konanie žiadnu právnu relevanciu.

Ako žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení k žalobe, DVD nosič nebol zo strany súdu pôvodnému žalobcovi vrátený, súd si ho ponechal a dňa 08.04.2018 všetky návrhy obsiahnuté na DVD nosiči zaevidoval. Z vyššie uvedeného vyplýva, že skúmanie možnosti replikovania DVD nosiča je v danej veci irelevantné.

Pôvodný žalobca za účelom preukázania vzniku nemajetkovej ujmy súdu predložil zápisnicu z pojednávania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 16C 163/2011. Na predmetnom pojednávaní vypovedal JUDr. Daniel Paľko ako aj Bc. Martin Morong, štatutárni zástupcovia pôvodného žalobcu. Vzhľadom na obsah predloženej zápisnice žalovaná poukazuje na to, že napriek výsluchu štatutárnych zástupcov pôvodného žalobcu k vzniku nemajetkovej ujmy, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, ergo mal za to, že nemajetková ujma nevznikla, resp. jej vznik nebol preukázaný.

7. Na základe zániku žalobcu ku dňu 06.02.2018 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou EU-CAPITAL MANAGMENT a.s. v likvidácii, IČO: 45 327 084, Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, ktorá sa stala aj jej právnym nástupcom, súd uznesením zo dňa 14.05.2019, č. k. 18C 65/2010-295 rozhodol o pokračovaní v konaní na strane žalobcu s právnym nástupcom zaniknutého subjektu.

8. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami sporových strán k predmetu sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2008 sp. zn. IV.ÚS 34/08, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009 doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 02.12.2009, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 7C 144/2006-326 zo dňa 20.10.2008, právoplatný dňa 05.11.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 27.01.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 20.09.2005, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 uzavretá medzi postupcom Slovenský rozhlas a postupníkom BSP Lawyer Partners a.s., úradný záznam napísaný na Okresnom súde v Čadci dňa 26.03.2008, DVD obsahujúce komplexnú identifikáciu pohľadávok žalobcu, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie súdneho konania, úradný záznam z obsahu DVD nosiča zo dňa 10.01.2011 na CD nosiči sa nachádzajú 4 súbory so zoznamom právnických a fyzických osôb, adresy a počet mesiacov a poplatky z omeškania, znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom Ing. Miloslav Kavický, znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, dodatok č.1 k Mandátnej zmluve, kópia faktúry 3/2006 z 04.04.2006 na sumu 145.638.452,- Sk, č. I. 223-238 - výpisy z účtu v banke a príjmové pokladničné doklady ako aj s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav a dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

9. Vzhľadom k uzneseniu súdu č. k. 18C 65/2010-153 zo dňa 24.02.2012, ktorým bola pripustená zmena žaloby sa súd zaoberal oprávnenosťou nároku len v rozsahu pripustenej zmeny žaloby. Po tomto

rozhodnutí, už teda súd nerozhodoval o náhrade ušlého zisku, o náhrade úročenia finančného kapitálu a o náhrade trov právneho zastúpenia za právne služby poskytnuté žalobcovi v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Z hľadiska predložených dôkazov súd v rámci zisťovania a preukazovania skutkového a právneho stavu veci sa zaoberal len skutkovými tvrdeniami a v ich súvislosti dôkazmi ktoré považoval za relevantné pre posúdenie oprávnenosti nároku.

10. V konaní bolo preukázané, vychádzajúc z rámcovej zmluvy a realizačných zmlúv na ňu nadväzujúcich ako aj rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7C 144/2006-326, ktorým bola potvrdená platnosť rámcovej zmluvy, že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu pre uplatnenie nárokov z nich vyplývajúcich na súde. Ďalej bolo v konaní preukázané, že žalobca dňa 24.07.2006 doručil Okresnému súdu Brezno návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh žalobca Okresnému súdu Ružomberok zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD.

11. Na podanie žalobcu reagoval Okresný súd Brezno opakovane listom v ktorom uviedol, že v prílohe žalobcovi vracia DVD nosič obsahujúci elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom, keďže Okresný súd Brezno nemá k dispozícii elektronickú podateľňu a teda nie sú vytvorené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou, prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov.

12. Na základe sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 20.11.2008 sp. zn. IV.ÚS 64/08 rozhodol tak, že Okresný súd Brezno porušil základné právo žalobcu rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom a uložil Okresnému súdu Brezno povinnosť uhradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 14 898,80 Sk (494,55 Eur) a sťažnosti žalobcu vo zvyšnej časti nevyhovel.

Z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v danom prípade došlo postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania sťažovateľa - žalobcu z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom k takej interpretácii a aplikácii dotknutých právnych predpisov, ktorá nie je zlučiteľná s ústavou, t.j. je z ústavného hľadiska neospravedlňiteľná a neudržateľná. V dôsledku tohto postupu okresný súd podľa záveru ústavného súdu porušil základné právo žalobcu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy a rovnako právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval samotné deklarovanie porušenia označených práv (o výroku nálezu) za dostatočné na zabezpečenie ochrany označených práv sťažovateľky (podobne napr. m. m. IV. U S 22/03. IV. Ú S 142/03). Ústavný súd prihliadol hlavne na skutočnosť, že okresný súd ihneď ako mal vytvorené technické možnosti, prijal prostredníctvom elektronickej podateľne návrhy sťažovateľky na začatie konania urobené elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom a v týchto veciach ďalej koná podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, čím ešte pred rozhodnutím ústavného súdu došlo k naplneniu účelu, ktorý sťažovateľka sledovala podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nie je v záujme dovŕšenia ochrany porušených práv sťažovateľky potrebné priznať aj finančné zadostučinenie, a v tejto časti jej návrhu nevyhovel.

13. Žalobca predložil znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom Ing. Miloslav Kavický, znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, ktorý bol vypracovaný na základe objednávky žalobcu. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné z databázového systému, ktorý žalobcovi slúži ako dátový sklad vyhotoviť identickú kópiu pôvodných (originálnych) DVD nosičov, ktoré obsahovali identické dokumenty podpísané identickým zaručeným elektronickým podpisom a potvrdené identickou časovou pečiatkou.

14. Z kópie faktúry č. 3/2006 zo dňa 04.04.2006 vystavenej JUDr. Miroslav Pavelka, advokát vyplýva, že JUDr. Miroslav Pavelka, advokát vyfakturoval žalobcovi dohodnutú odmenu advokáta za poskytnutie právnej pomoci vo veci vymáhania nedoplatkov na koncesionárskych poplatkov podľa uzavretej

mandátnej zmluvy zo dňa 20.09.2005 spolu vo výške 145.638.456,- Sk (4.834.311,09 Eur). Odmena je za vypracovanie návrhov na vydanie platobných rozkazov vrátane ďalších právnych úkonov v celkovom počte 74.154 prípadov.

15. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009 súd zistil, že žalobca svoj nárok pred podaním žaloby na súd riadne uplatnil podľa § 15 a nsl. Zák.č. 514/2003 Z.z. na Ministerstve spravodlivosti SR ako orgánu oprávnenému žalobcov nárok prerokovať. Žiadosť bola doručená dňa 02.12.2009.

16. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu štátnej moci, t.j. Okresným súdom Brezno, čo zakladá zodpovednosť štátu za náhradu škody podľa zák. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vzhľadom k tomu, že k skutkovým okolnostiam tvrdeným žalobcom, ktoré žalobcovi spôsobili škodu malo dôjsť v roku 2006 t.j. za platnosti a účinnosti zák.č.514/2003 Z. z., súd posudzoval oprávnenosť uplatneného nároku podľa ustanovení predmetného zákona.

17. Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a)nezákonným rozhodnutím,

b)nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c)rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d)nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 27b ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom účinným do 31.12.2008 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli

v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

18. K právnemu základu nároku- nesprávny úradný postup.

Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to: nesprávny úradný postup orgánu štátu, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že zo strany Okresného súdu Brezno došlo neprijatím návrhov žalobcov uskutočnených elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom dňa 24.07.2006 k úradnému postupu, ktorý odporoval § 42 ods. 1 OSP, podľa ktorého je možné návrh na začatie konania podať na súd v písomnej forme, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom. Žalobca túto zákonnú možnosť využil a trval na jej uplatnení aj napriek tomu, že okresný súd mu opakovane oznámil, že i napriek ustanoveniam OSP a zákona o elektronickom podpise nedisponuje takými zariadeniami, ktoré by mu umožnili prijímanie podaní elektronickou formou. Samozrejme, že prekážky, a to aj objektívne, znemožňujúce prijímanie elektronických podaní nemôžu ísť na vrub účastníkov konania, resp. subjektov domáhajúcich sa na súde ochrany práva a preto takýto je možné označiť za nesprávny úradný postup, avšak na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že zákon v § 42 ods.1) Os. p. súčasne umožňuje subjektov právo alebo nárok uplatniť aj inou formou a tým v súlade s § 417 OZ zamedziť vzniku škody. Občiansky zákonník vychádza v ustanovení § 417 OZ z toho, že je všeobecnou povinnosťou každého počínať si v konkrétnej situácii natoľko pozorne a obozretne, aby nespôsobil škodu nielen inému, ale ani svojej vlastnej osobe (zákon v tomto smere bližšie nevymedzuje poškodeného), príp. aby nespôsobil vznik škody alebo zvýšenie jej rozsahu, ak došlo k porušeniu právnej povinnosti škodcu. Nedodržanie tejto povinnosti je taktiež porušením právnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 OZ. V prípade, že ohrozený nespĺní túto povinnosť a v príčinnej súvislosti s tým jemu samému vznikne škoda, je možné voči nemu uplatniť ustanovenie § 441 OZ o zavinení poškodeného. Z obsahu žaloby je evidentné, že žalobca sa vyššie uvedeným zákonným ustanovením neriadil. I napriek objektívnym okolnostiam, žalobca nevyužil možnosti, ktoré mu procesný predpis upravujúci konanie na súde umožňoval, čím by podnikol účelné kroky vedúce k odvráteniu hroziacej škody. Z uvedeného dôvodu súd uznal v tomto smere argumentáciu žalovanej, nakoľko podľa názoru súdu postupom Okresného súdu Brezno nedošlo k porušeniu ústavného práva t.j. k odňatiu práva domôcť sa súdnej ochrany resp. práva na spravodlivý súdny proces.

19. K náhrade škody.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma

už vznikla. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. V prejednávacom prípade súd dospel k záveru, že žalobca nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný z dôvodu, že neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ktorej sa domáhal.

19.1. Žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody v dôsledku zániku majetkových práv, keď tvrdil, že z viny Okresného súdu Brezno a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Uplatnená náhrada škody predstavovala súčet majetkovej škody na istine pohľadávok v sume 1.328,75 Eur, na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 4.651.795,79 Eur, na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 13.364,56 Eur.

19.2. Žalobca odôvodňoval škodu vo výške 1.328,75 Eur ako sumu vyčíslenú istinami pohľadávok, teda ako sumu, ktorá predstavovala spolu sumu jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Podľa žalobcu neprijatím návrhov okresný súd vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam žalobcu a bezdôvodne vystavil žalobcu reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch, ak by jednotliví žalobcom označení žalovaní uplatnili námietku premlčania. Súd sa s tvrdením žalobcu nestotožnil a mal za to, že žalobca nepreukázal, že došlo k zániku majetkových práv z dôvodu premlčania. Žalobca ani v jednom prípade nepreukázal, že by čo i len jeden z ním podaných návrhov na začatie konania na Okresnom súde Brezno bol z dôvodu vznesenej námietky premlčania v tom ktorom konaní zamietnutý.

Návrhmi podanými žalobcom elektronickou formou dňa 24.07.2006 na Okresný súd Brezno boli začaté konania dňom doručenia týchto podaní bez ohľadu na to, či ich okresný súd prijal alebo nie. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je rozhodujúci okamih podania návrhu na súd k čomu došlo dňa 24.07.2006, a to odkazujúc na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 34/08, vo veci sťažnosti na nesprávny úradný postup okresného súdu Ružomberok z ktorého vyplýva, že povinnosťou okresného súdu je opätovne sa zaoberať podaním žalobcu v 1. rade z 19.10.2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie žalobcu zaevidovať späťne ku dňu jeho doručenia, lebo i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia. Z uvedeného je zrejmé, že doručením podaní na súd dochádza k spočívaniu premlčacej doby a nároky uplatnené týmito návrhmi by mohli byť v dôsledku vznesenej námietky premlčania zamietnuté len v prípadoch ak došlo k premlčaniu nárokov už pred podaním návrhov na súd. S poukazom na argumentáciu ústavného súdu je možné uzavrieť, že zo strany žalobcu by mohlo dôjsť k oprávnenému uplatneniu nároku ním predpokladanej škody, ktorá by mu mohla vzniknúť, ale len v prípade ak by zo strany súdu boli všetky návrhy na začatie konania o zaplatenie koncesionárskych poplatkov zo strany súdu zamietnuté z dôvodu, že súd ich posúdil ako premlčané. K tomu však nedošlo, žalobca to nepreukázal napokon ani v konaní to netvrdil. Škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť súd preto vyhodnotil ako hypotetickú. K argumentácii žalobcu týkajúcej sa premlčania nárokov žalobcu v podobe koncesionárskych poplatkov, v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01.05.2014 súd uvádza, že už v žalobe žalobca tvrdil, že z viny okresného súdu došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatniteľných pohľadávok, t. z., že v čase podania žaloby tieto nároky podľa tvrdenia žalobcu boli premlčané. Z tohto dôvodu poukazovanie na právnu úpravu premlčania účinnú od roku 2014 nemá pre rozhodnutie súdu o tejto otázke žiadnu váhu, navyše príslušné ustanovenie, tak ako to podotkla žalovaná, bolo ústavným súdom označené za protiústavné a teda neplatné.

19.3. Škodu vo výške 4.651.795,79 Eur žalobca odôvodňoval tým, že táto mu vznikla na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania, nakoľko, aby žalobca mohol vymáhať poplatky z omeškania musel uplatniť postup upravený v § 9 zákona č. 212/1995 Z. z. v účinnom znení a preto musel žalobca aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania, uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd návrhy, ktorými uplatňoval právo na

úhradu pohľadávky z koncesionárskych poplatkov neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a tak zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania a spôsobil materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom v čase podania návrhu do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3 a 8 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 a 3, je v omeškaní so zaplatením poplatku.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6), vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku (§ 3) v omeškaní s platbou dlhšie ako dva mesiace a dodržal sa postup podľa § 8, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas požiada platiteľa o zaplatenie poplatku z omeškania.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 poplatok z omeškania podľa ods. 1 je 5.000,- Sk u fyzických osôb a 15.000,- Sk u právnických osôb za každý, aj len začatý mesiac omeškania, a to za každý prijímač, za ktorý je platiteľ v omeškaní s platbou.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nezaplatí poplatok z omeškania ani do jedného mesiaca po doručení výzvy na jeho zaplatenie (odsek 2), Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas môže uplatniť svoj nárok na súde.

K uplatnenému nároku na náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku znemožnenia uplatnenia príslušenstva - poplatku z omeškania v jednotlivých veciach súd uvádza, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatnenej sumy, nepreukázal, že by si návrhmi na zaplatenie koncesionárskych poplatkov uplatňoval i príslušenstvo - poplatky z omeškania a nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že zo strany súdu došlo k zamietnutiu jednotlivých návrhov na začatie konania v dôsledku vznesenej námietky premlčania. Zo strany žalobcu i v tomto prípade došlo k uplatneniu nároku náhrady hypotetickej škody, ktorá žalobcovi ale nevznikla.

19.4. Náhradu škody vo výške 13.364,56 Eur si žalobca uplatňoval titulom náhrady vynaložených finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv žalobcu t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia a pod.. Žalobca uvádzal, že k vynaloženiu nákladov došlo z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním keď bez akejkoľvek náhrady žalobca musel vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Išlo o náklady a výdavky vynaložené na vnútroštátnej úrovni spočívajúce v náhrade nákladov za zastupovanie pred okresným súdom ako trov právneho zastúpenia zaplatené právnenému zástupcovi JUDr. Miroslavovi Pavelkovi, advokátovi za podanie 205 žalôb á 1.964,- Sk = 2.075.948 Sk. Suma 1.964,- Sk predstavuje náhradu za 3 úkony právnej služby á 500,- Sk, 2 x režijný paušál á 150,- Sk, 1 x režijný paušál 164,- Sk. Ani v danom prípade, podľa názoru súdu, žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku, nakoľko ide o náhradu trov právneho zastúpenia týkajúcich sa jednotlivých konaní, na náhradu, ktorých by mal žalobca v prípade úspechu v tom ktorom konaní nárok od neúspešného žalovaného. Nie je teda zrejmé z akých dôvodov by mal náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) znášať štát ako náhradu škody - viď argumentácia žalovanej s ktorou sa súd plne stotožňuje.

19.5. Žalobca si v konaní uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 135.000,-Eur ako satisfakciu, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastniť majetok. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Žalobca uplatnenú nemajetkovú ujmu

nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom zo strany okresného súdu došlo k negatívnym následkom v dôsledku, ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma nepreukázal, žeby nemajetková ujma v špecifikovanej výške vznikla práva postupom Okresného súdu Brezno, keď sporné nebolo že rovnakého neprávneho úradného postupu sa voči žalobcovi dopustili aj iné súdy. Rovnako ma súd za to, že ochrana nemajetkových práv žalobcu už takto bola zavŕšená v rozhodnutí sp. zn. IV.ÚS 64/08 zo dňa 20.11.2008.

20. K príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Poslednou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmov. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Žalobca preukazoval príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy skutočnosťou, že v prípade, že by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany okresného súdu tak by k vzniku škody nedošlo. Žalobcom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy neobstojí nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Ružomberok nebol v príčinnej súvislosti s žalobcom uplatnenou náhradou škody.

21. Žalobca v konaní nepreukázal, že škoda, ktorej náhradu si uplatnil mu vznikla. Podľa názoru súdu bol návrh žalobcu podaný predčasne, nakoľko žalobcovi škoda ešte nevznikla a môže im vzniknúť až po skončení občianskeho súdneho konania, kedy budú vedieť aj v akej výške a odkedy im vlastne aj začne plynúť premlčacia lehota (§ 19 zákona č. 514/2003 Z. z.). Žalobca si nevysporiadal svoje nároky so subjektmi zmluvných vzťahov a vo vzťahu k iným subjektom si môžu uplatňovať mimozáväzkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až po tom, čo táto ujma zo záväzkových vzťahov vznikla, teda až vtedy ak právo navrhovateľov na plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa preto nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma vznikla konať. Nakoľko k premlčaniu pohľadávok konaním súdu nedošlo, nemohla mu z tohto titulu ani vzniknúť žiadna škoda.

22. Vo vzťahu žalovanou vznesenej námietky premlčania súd uvádza, že nárok žalobcu na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu nie je premlčaný. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalovaný premlčanie odvodzoval odo dňa 24.07.2006, teda odo dňa kedy došlo k odmietnutiu prijatia návrhov podaných žalobcom na Okresný súd Brezno. O vzniku škody sa však žalobca tohto dňa nezozvedel, o škode sa dozvedel, najskôr na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR .

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd upustil od vykonania dokazovania navrhnutého žalobcom, nakoľko po vykonanom dokazovaní, vyhodnotení dôkazov jednotlivito i v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a ním uplatnenou škodou.

24. Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že žalobca nepreukázal všetky zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., keď v konaní nepreukázal vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v konaní úspech v celom rozsahu. Keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanej vznikli nejaká trovy konania, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.